

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a eșe de 2 ori: Mercurea și Sambet'a, Făiea una data pe săptămâna, — Prețiul: pe 1 anu 10 v. a. Pentru tieri esterne 15 sun. pe unu anu séu 45 doidieceri, or 3 galbini și 3 doidieceri mon. sunatòria. Se prenumiera la postale c. r., și pe la DD. corespondenti. — Pentru scrie ad. de 10 vorbe mari séu mici inserate se ceru 8 cr. Taxa timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Fară depunerea acestui pretiu înainte nu se voru mai primi publicari

Nr. 61.

Brasovu, 4. Augustu 1862.

Anulu XXV.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Sciri oficiose.

— Mari'a S'a c. r. apostolica, prin rescriptul imperial din 3. Aug. a. c., a binevoită a decoră pe parochulu din Maieru în distriptulu Naseudului Ioane Hangea cu crucea de aur pentru merite cu corona, în semn de recunoscintia pentru aptititatea s'a cea indelungata si plina de merite atatu in treab'a scóleloru catu si intru pastorirea sufletelor.

— Magistratulu din Brasovu a emis sub Nrulu 6229 din 7. Augustu nou 1862 urmatoreea publicatiune: „Din cau'a bôlei de vite, ce a eruptu in România la Focșani si domina in tieniul Craiovei, precum si in judetiele Sistova si Dolju, a datu in reg. guberniu provinciale de scire, cumuca contumaci'a pentru vitele cornute la confinile Ardealului de catra România, s'a lungit dela 10 la 20 de dile.

— Asemenea publicatiune emisa si c. r. dicasteriu de tiéra pentru Bucovin'a sub Nru. 11827 din 3. Augustu in privinti'a confiniului de catra Moldova pentru a in aceasta tiéra a eruptu cium'a de vite.

Proprietatea de pamentu si natiunalitatea.

(Incheiere din Nrulu 55.)

In adeveru natiunea, marea majoritate a natiunei, n'ar avea de ce plange că in loculu actualilor proprietari mai aru veni altii, caci precum vediuramu, nu va perde in ei ver'unu tesauru. Destui straini are intre ei, din cei carii anca nu s'au romanit destulu pentru a simti romanesce, si carii 'sí pastréza anca naturalulu originei loru. Ne este téma de planulu urdîtu de a fi desnutuinalisati pe calea economica; caci altumiutrelea, — amu da cate o duzina de proprietari pradatori de ai tierei pe unu economu strainu, si cate siepte dintre candidatii nostrii la legislatura, pe simpla sperantia de a dobandi in loculului unulu mai cu capu.

Credeti „ca cu catu strainii voru avea mai multe interese in Principate, cu atatu esistinti'a nostra politica va fi mai asigurata.“ — Se presupunem ca s'a datu libertate strainilor de a cumpără pamentu séu immobile in tiéra. O compania puternica sta gat'a si pandesce acésta ocasia. Se presupunem ceia ce se scia din alta parte ca este adeveru — cumuca guvernulu puterei vecine se silesce prin tóte modurile a'si mari interesele in Principate. Societatea ei de navigatia are instructia de a ocupa pe catu pote mai multu tierimul pe malul Dunarei. Are si o populatiune flotanta de ver'o 80 de mii in Muntenia numai; acésta populatia este imprasciata prin orasie, si prin meserii si munca, ea este cea mai castigatore dintre tóta populatia tierei, fiinduca proprietarii nostrii sunt numai consumenți a productelor iudustriei altora, ei insii nu produc; tieranulu singura clas'a indigena carea e productore, de abia are conditia esistentiei sale, beneficii nu face, si mai puçinu se pricepe la pastrare; clasa de midiulocu romana anca nu avemu. Asia dar clas'a de midiulocu a oraselor, clas'a speculantilor si a meseriasilor fiindu supusi straini a acestei puteri, nu-i mai trebe alta decat se aiba si o clasa de ó-

meni carii că proprietari prindiendu radacina in pamentulu tierei si atarnati de protecti'a acelei puteri ce i-a ajutatu prin bani a deveni proprietari, se ne pote dica la semnalulu puterei ce 'i inspira: „ce vorbiti aici de tiéra romana, de natiune romana; tiér'a Munteniei si natiunea romana sunt doua lucruri diferite; in acea provincia mai traiescu si alte natiunalitati carii prin proprietate si prin meserii, va se dica economicsce sunt preponderante. Noi ceremus că se ni se respecte separatele nóstre interese carii nu sunt identice cu a le natiunei romane.“ — Ce voru dica la aceste reclamari espropriatii romani, si partea aceia carea a mai remas in posesiunea pamentului stramosiescu? Dreptulu de a esiste nu le va putea nega, nici dreptulu de a exista ca natiune cumu a lasatu-o providentia, de vreme ce vointi'a nostra a fostu a-i admite intre noi, si chiaru candu aru incercá a le sugrum'a graiulu, au nu vom avea atunci in fața-ne pe guvernulu acestoru capitalisti, carele ne va striga: „Stati!“ Eu nu potu se lasu la discreti'a vóstra pe protegiatii mei, in ei si prin ei eu amu interese mari in tiéra ce voi o pretindeti ca e a vóstra, dar pe carea voi insive ati vendutu-o pe capitalurile supusiloru meu?

Pentru că se pote castigá o asemenea ocasiune si o causa de intrevire unu statu carele de secoli lacomesce dupa aceste tieri, credeti ca nu e capabilu de a jertfi ver'o cateva milioane cu carii pote espropri'a pe toti amatorii nostrii de a si vinde mosiile pentru a se plati de datorasi séu de a se retrage la Parisu că rentieri pe viatia? Consultati istoria provinciei Posen in Prusia, a Bohemie si a altoru provintii austriace. Dar nu trebe se mergemu asia departe, — nu avemu noi durerose exemple in istoria cuestiunei manastirilor inchinate, de calea amestecului strainu in trebile tierei ce a deschis Rusiei, Turciei pana si Patriarchului grec din Constantinopole — nu proprietatea instrainata prin vendiare, ci numai donatiunea de buna voia a o parte din venitulu aceloru mosii? Noi n'am desrobitu anca acestu pamentu aservitul prin abusu, si vremu se mai instrainamu si restulu!... Cu tota strajnicia legei ce eschide pe straini dela proprietate de mosii, astadi chiaru cunoscemu doUA institute séu societati straine active, a carora scopu indirectu este slabirea si prin urmare nemicirea natiunalitatii romane, si aceste institute se sustinu din venitulu mosiilor din Muntenia, daruite de fostii loru proprietari neromani!

Fața cu aceste fapte mai multu decat instructive, noi lasam se aprecieze fiacine, catu de salutaria ne pote fi credintia mai susu citata: „ca cu catu strainii voru avea mai multe interese in Principate, cu atatu esistinti'a nostra politica va fi mai asigurata.“

Acésta acsioma vrea se ne dica: ca pentru că se mi asigurendu mai bine esistinti'a casei, nu amu remediu mai bunu de catu se facu catu se pote mai multi straini partasi in proprietatea ei. — Mi se pare ca dejá prea multi straini au prea multe interese in acésta tiéra, si de prea marea loru solicitudine de aceste interese nu mai potu respira liberu interesele natiunei indigene! —

D. P. M.

Pentru ce se devasta padurile în Transilvania?

Gazetă Transilvaniei pomeni mai daunadi de niscai corespondintie din comitate, după cari devastatiunea silvelor pe unele locuri eara incepe a luă dimensiuni mai mari; spre daună tierii intregi. —

Ce se tiene de diurnalele magiare și germane, aceste de multu au facutu tem'a această de rubrica statutoria in coloanele loru, inse pe cumu se vede nu din indemnulu nobilu de a caută midiulocă spre delaturarea reului, — ci mai vertosu numai spre a puté calumnia pe satenii romani, si a preocupă opiniunea publică despre gradulu de cultura in care se află.

Intentiunea acestoru renduri este, de a abate luarea amintea tuturor acelora, cari se interesă de crutiarea silvelor din patria intr'o direcție mai fructifera, ceea ce credu ca a fostu si intentiunea Gazetei, atingandu aceasta gangrena socială si economică.

Experiintă castigata in o activitate indelungata că oficiatu administrativu in midiuloculu poporului nostru tieranu, m'au intarit in convictiunea: ca nu spiritulu de vandalismu, — ci impregiurstările, si institutiunile transitorie urbariali, pórta in ele vermele reului. —

Privesce ori unde in comitate, si in acele parti ale fundului regiu, in care locuitorii au fostu iobagi, si vei află proprietatea fundurilor comune in cearta intre fostii Domni si fosti subditi, — dara folosintă provisoria neregulata; veti vedé cumu fostii stapani prada silvele a la grossu, si fostii iobagi a la minuta. —

Cei dintaiu devasta vindiendu lemnele la speculantii cu diecile de mii, neingriginduse catu e negru sub unghie pentru viitorulu padurilor, calculandu: ca acelea la regularea (impartirea) definitiva voru veni mare parte in proprietatea eschisiva a comunei satene, carora li aru lasă numai „plăsie“ góle; cara iobagii devasta pentru ca se temu ca „Domnulu“ va mancă totu, si ei voru remané cu budiele imflate.

Legea de silvanaritu este pana acumă si pentru unulu si pentru altulu, unu ce cu totulu necunoscutu. Sciu ca unii din fostii stapani la aceasta afirmatiune me voru interpretă dându: ca romanii sateni, necunoscundu in „prostiea“ loru pretiulu silvelor, prada că se fia pradate, apoi Dloru sunt siliti a pradă, că se participeze la folosintă; — la care 'mi ieu voia a respunde: ca romanii sateni, unde 'si sciu proprietatea nedisputabilu asigurata, sciu fórtă bine apretiui momentitatea silvelor, că factoru principale ale economiei agricole, si le crutia relative binisioru. — Dovada 'mi sunt spre exemplu comunele romane din sedriile Orastiei, Sebesiului, Mercurei si altele chiaru din comitate. —

Spuneti inse Domnilor u unei comune de acelea, care astazi posiede silve de seculi bine pastrate:

ca dens'a le folosesce numai momentanu;

ca cutare său cutare „Domnu“ său orasius sasescu 'si tiene „jusiu“ (dreptu) pe ele;

ca de si comun'a platesce darea pentru ele, totusi după cutare § din cutare lege, ele vinu scrise in foi'a proprietatii cutarui'a Domnu, orasius său natiune; apoi: mai puna Domnulu, orasius, său natiunea cutare padurari peste densele, plateasca reu, dicale: ca ei se punu numai proform'a, spre a'si retiene său castigă fație cu stipulatiunile legii formă de proprietariu fapticu — — —

caute apoi a respinge pe sateni dela dreptulu folosintiei regulate prin „tisthii“ sel. si veti vedé, ce se va alege din acele paduri — pastrate si crutiate de seculi — in 2, 3 ani. —

Față cu aceste giurstarri, cui nu 'i se va vîrni cugetarea: ca disolvarea judecatorii loru urbariale pentru patria e o calamitate; restituirea loru intr'o forma mai potrivita, mai mobila, — cu forme de procedura mai simplificate, — cu personalu nunumai din discipulii pedantei, scrupulosei si blandei Themis, ci si din a activei si prevedietorei Minerive; — este o necesitate din cele mai simtite, si urginte; pentru ca judecatoriele ordinarie, fia prevediute cu poteri lucratore catu de bine, voru privi la agendele urbariali — care ceru o activitate estraordinara si tempu multu numai că la trebi de importantia secundaria. —

In proportiunea, in care aceste judecatorie, său comisiuni urbariali, aru luă sarcin'a dela judecatoriele ordinarie, de I-ma inst., — la aceste aru fi atunci a se impușna personalulu. —

Cine cunoște o medicina mai buna, — aplicao, — său propunao spre aplicare. —

Spiridon Fetti.

Din UNGARIA.

(C) Beiusiu, 20. Iuliu n. 1862. In primavér'a anului curinte, dupace fostulu protopopu alu Beiusiului in urmarea dispusetiunilor episcopesci fù scosu de aici; venindu P.O.D. Prot. Terentiu Ratiu si ocupandu-si loculu, a aflatu de lipsa a indreptă cerculariulu ce urmăza mai la vale catra preotii tractului seu.

Precum se vede din totu cuprinsulu seu, elu e menită pentru publicitate, ear' nu e vr'un lucru secretu, si totusi s'a aflatu vr'unu creștinu prapaditu, care timbrandulu de unu aptu de atâtiare, l'a decopiatu si pe lenga o denunciere l'a tramis la siefulu comitatului, unde se vede ca a avutu óresi-care valore acele berfele, de óra-ce cu ocasiunea calatoriei Esc. Sale a Locutienintelui Ungariei pela Orade ii spusa insusi Esc. Sa, cumuca are cunoscinta de acestu cerculariu, si candu fù trimis la Beiusiu unu comisariu reg. in person'a Dlui A. J. pentruca se investigaze nu sciu ce a aflatu de lipsa a intrebă pre D-lu Protopopu „de'si recunoscă acestu cerculariu de fetulu seu“?

Ca dara se vede si publiculu cetitoriu, si se judece si elu cu mintea s'a cea neoficioasa, de pote fi acestu cerculariu unu obiectu de atâtiare său ba? si de a lucratu D. Protopopu alta prin ast'a, decatu si-a implinitu datorintă s'a că pastorul sufletescu si conducatorul naturalu a-lu oilor cuventatorie supuse pastoriei sale sufletesci, apesate de vitregia tempurilor si dela sate de unii din ingratii ei fii; ve rogu se aveti bunatate a-i face locu in pretiuitele colone a „Gazetei“ precum u rumeză:

Onoratiloru Domni Parochi si Administratori parochiali, Fratiloru in Christosu Domnului nostru, multu iubiti!

Ispitindu si cernendu cu amaruntulu istoriele gintiloru si poporeloru, usioru ve veti convinge despre acea: ca tôte poporele, anca si cele in puteri fisice mai debile, fiindu altei poteri mai mari supuse si subjugate, intru acea s'au luptat: ca limb'a in totu chipulu, anca si cu perderea vietiei se o apere.

Prébunulu nostru monarchu insufletită de spiritulu adeverului cu parintesc'a si inalt'a vóia privindu; supusiloru sei din intrég'a Monarchie prin un'a diploma din 20. Oct. c. n. 1860, prin biletulu in alu 5. precum si prin resolutiunea preinalta din 27. Dec. 1860 egala indreptatire au daruitu.

Sub egal'a indreptatire fratiloru in Christosu se intielege si acelu atotupretiuitu daru, de carele totu Romanulu adeveratru are a se bucura. Darulu acest'a de totu scumpu e: eliberarea scumpei nostre limbi din sclavi'a pana acumă fosta, si aducerea ei pre campulu celu liberu alu civilisatiunei, cu care debuimus a ne folosi nunumai in lucrari private si conversari amicale: ei cu totu dreptulu basatu pre préinalt'a gratia a prébunului nostru Monarchu, in tôte comunele amasurate dreptatei ca de o limba oficioasa a o introduce se ne ostanim.

Dela fratiile vóstre eá luminatori si invetiatori ai poporului, se asteapta dreptulu acestu scumpu alu vesti poporului, pre acest'a alu invetiá si ai aretă ca catu de mare folosu si bunatate 'i va fi lui aceea; avendu elu limb'a s'a de limba oficioasa in tôte afacerile comunale si comitatense.

Debue poporului ai aduce inainte tristele intemplari a le timpului trecutu; candu formós'a nostra limba că nevinovata gema sub acelu terorismu, incatu tiranii cu alungarea ei insusi din santele beserici — cu puterea o limba strana au cautat a viri.

Aretati poporului urmarile cele triste, cari provin din folosirea unei limbi straine, lui cu totulu necunoscuta. Scóteti din anim'a poporului fric'a cea ticalósa. Aprindeti ochii mintei si a sufletului lui cu lumin'a adeverului, că se se cunoșca pre sine si dreptulu seu, vestiti poporului ca acestu dreptu numai prébunulu nostru Monarchu, eara nu altulu l'au datu, si ca prin urmare, poporul Romanu anca are de a pretinde dreptulu limbei sale. Insufletiti rivn'a poporului Romanu, care pana acu de terorismu eră labefactata si amortita, aducandu inainte ca unu popor fara libertatea limbei sale, nici candu nu pote avea inaintare, ci apasare, nici candu desvoltare, ci intunerecu inaintea ochiloru sei, nici candu e vediutu si cunoscute naintea lumiei, ci de toti uitatu.

Asia amu fostu noi fratiloru in Christosu, asia au fostu si poporului nostru, si déca amu cercá cu deamaruntulu caus'a intunerecului si a nedevoltarei nostre; usioru putemu dice: ca neiertarea limbei nostre in trebile afaceriloru si lucrurilor publice oficiose, — au fostu caus'a.

La lupta dara fratiloru in Christosu! ca dreptulu celu gratiosu dela prébunulu nostru Monarchu dobandit u se-lu punem in lucrare, la lupta! ca de acelu dreptu se ne folosim, — la lupta dicu! — si nu dormitati!

Lupt'a inse fratiloru in Christosu e sfatuirea cea parinteasca, carea suntemu datori a o da poporului. Lupt'a preotului e a scote pre poporu din intunerecu la lumina. Lupt'a preotului dicu e: ca fum'a s'a din scaiu si maracina scoinduo; pre pasiunea si hran'a cea grasa se o povatuiésca.

Aducetive aminte fratiloru, ca strabunii nostrii au biruitu lumea, facanduse ginta cea mai vestita; si noi stranepotii loru se nu fumu in stare acestu dreptu de prébunulu nostru Monarchu datu, alu primi, de elu a ne folosi si multiumire ferbinte catra atotupotintele tatalu cerescu a versá? au dora misielitatea neamiciloru au coversitu virtutile strabuniloru nostrii? Au dora se ne rusinamu inaintea lumiei de maretulu si faimosulu nostru nume „Romanu“ atunci candu unu altu nemamicu a limbei nostre cu o modalitate ascunsa voiesce calea desvoltarei nostre a o inchide, unulu ca acel'a, carele indrenesce a dice: ca noi Romanii nu avemu dreptu amesuratu a ne folosi de limb'a nostra in afacerile si lucrarile nostre; unulu ca acel'u de se si tiene a fi Romanu, nu e Romanu, ci unu renegatu si vendietoriu de natiunea Romana, si astufeliu de omu merita a fi trasu la respunsu incatu cutéza a vorbi in contr'a prégratiosei diplome imperatesci.

Fratiloru in Christosu! sunt multi carii in contr'a folosirei limbei nostre voru se berfeasca unele amenintiari, infri-canduve precum cu triste tempuri trecute, asia si cu alte in viitoriu; cele trecute triste intemplari au trecutu; viitorulu inse pre lenga neclatit'a credintia areata, si alipirea nostra catra prébunulu nostru Monarchu; nu reu si tempuri triste ci bucuria si fericire ne va aduce. — Faceti cu totu adinsulu poporului cunoscutu: ca — prin aceast'a a nostra neclatita credintia catra inaltulu tronu in anulu 1848—1849 areata, suntemu vediuti si cunoscuti in lumea larga, ce pana atunci eram sub mantel'a unui altu poporu, ba nici de ginta cunoscuti, ci numai de soiu. — Poporulu romanu prin folosirea limbei sale stricatiune ori pericolu in tiéra nu cau-seza, ba din contra se desvoltéza si inaintéza nu numai pe pamentulu tierii, ci si inaintea lumiei, ca ci altucumu jude-candu cineva, pecatuesce in contr'a prégratiosei diplome, care e santa si inviolabila.

Datorinti'a dara cea mai santa a nostra fratiloru in Christosu e: ca pentru inducerea limbei nostre in tote trebile oficiose cu poporulu nostru se ne sfatuima, si noi ca preoti caror'a ne e impusa datorinti'a pre poporu alu inveria, si alu povatuiu, in fruntea lui a ne pune, calea catra desvoltare povatuitorie, care cu mestesiugite opreli si stavili era si e inchisa, cu silintia barbatésca se o deschidemu, si spre acea cu energia povatuiindu pe poporu, se ne facem vrednici de numele si starea nostra, — ca-ci altu-cum facandu, ne ajunge pecatu ne-iertatu fratiloru in Christosu, si improtivindune lucrarei cestei sante, ore fivá lucru mai uritu pre pamentu sau si diosu in mate'a Jadului care ne aru dá paguba mai multa? Au nu amu stinge frumseti'a numelui eroicescu alu strabuniloru nostrii, acaror'a suflete cu jale privescu la molitiunea si nepasarea nostra? Atunci insusi de buna vóia ne am desbracá de icón'a Dumnedieasca, cu carea Ddieu neau inpodobitu, si carea Ddieu o au intiparitu in sufletulu nostru, atunci ni se inchide ceriulu si nise deschidu propastile cele mai adunci ca se fumu aruncati in adencimi, atunci ne amu face uratiune ceriului, greutate pamentului, vindietori neamului si robi animiciloru neamului nostru.

Inima dara fratiloru in Christosu! inima dicu, ca se fumu porfir'a santei nostre beserici si neamului nosfru; — si atunci vomu fi pretiuiti si iubiti de turmele nostre mai multu; decatu ori ce margaritariu pretiosu.

Se ne facem o timpina laudata; si nepotii nostrii voru cautá victoriile ce leamu facutu in contra animiciloru limbei nostre. Se ne facem steagu, care ne va propovedui barbat'i'a cu atatu mai multu; cu catu mai multe rumperi in lupte vomu avé, si atunci dicu numai fratiloru in Christosu, ne vomu face demni de numirea de adeverati pastori sufletesci, si eara de adeverate oi a le cerescului Parinte. Bucurative dara fratiloru in Christosu! bucurative dicu si saltati, ca ne au resarit lumin'a dreptatei; sórele carele era pana acum'a pentru noi rece in privinti'a moralitatei, iata ca de acum'a sub preinalt'a casa domnitoria si pre noi Romanii ne incaldiesce, dati lauda si multiumita cerescului Parinte rogandulu, ca se protéga pre inalt'a curte domnitoria se fia scutita de totu reulu intre multi fericiti ani. Aminu!

Circulariulu acest'a veti avé fratile vóstre poporului dreptu credinciosu alu ceti in sant'a beserica, pre acela in credinti'a catra inalt'a casa Domnitoria alu intari, despre a-

deveratulu intielesu alu inveria, si in protocolulu circulareloru alu induce.

Datu in Beiusiu 3. Aprilie st. v. 1862.

Alu fratielor vóstre de bine voitorin frate in Christosu Terentiu Ratiu,
Protopresbiterulu gr.-n.-u. tract. Beiusiu.

Donauzeitung si guberniulu ungurescu.

Gazetele de Vien'a aducu unu articlu din „D. Z.“, care dupa parerea loru se aru paré a avé insemnataea de a arata, ca politic'a guberniului voiesce a luá o direptiune noua facia cu Ungaria. Asemenea aducu ele acestu articlu in legatura cu impregiurarea, ca ministrul de statu Schmerling 'si a cerutu concedia de a sa departá pe mai multe dile dela centrulu guberniului, si asia pote si acumu ca de altadata, aru puté fi ómeni, cari se respondésca seiri despre intrigue, machinatuni si schimbari in ministeriu, cari töte, dupa cumu se dice, se camu repetiescu de categori voiesce acestu ministru a se departá din Vien'a. Astufeliu dara, cugeta gazetele, cumuca gazet'a ministeriului de statu se pare a fi tenu tu de lipsa a dă de minciuna inainte orice sciri, ce se aru respondi in contra ministeriului de statu de astadi. Cu aceasta preservativa semioficiala se mai impreuna dupa opinionea diurnaleloru si articulii esiti in Ost D. P. si Presse, totu sub datulu din 10. Aug. sub care esi si articlulu in Donauzeitung, cu scopu de a combate brosiur'a: „Lineaminte din istoria unui anu,“ esita mai de multu din pén'a lui Kecskeméthy, redactoriului gazetei ofic. „Sürgöny.“ Astufeliu credu dara gazetele, cumea semnalulu de resboiu politiciu e datu si asia ataculu e inceputu pe lini'a intréga.

Articululu gazetei semioficiala „D. Z.“ suna: Guberniu unificu or dualisticu? Totu imperiulu, care e sasiétu in sine insusise va preface in desiertu. Adeverulu celu admonitoriu alu acestei dise din s. scriptura se a areata de sute de ori in analele istoriei universali. Spre a intari aceasta dise nu avemu de lipsa a cautá pagele cele udate cu sange a le istoriei popórelor; caci trecutulu celu plinu de evenimente alu monarchiei austriace ne arata cu durere destule casuri, ee testifica adeverulu acestui proverb din sant'a scriputa. Anca nu se au stersu din antea ochiloru adeveratiloru amici ai patriei icón'a cea trista a aniloru 1848 si 1849.

Patrunsu de spiritulu acestei masime de atata momentositate si luandu in consideratiune, ca fiindu potestatea statului concentrata in tote tierile continentului european, de acea traptarea unifica a celor mai inalte probleme de statu se au facutu de lipsa neaperata pentru securitatea monarchiei nostre, si pentru bun'a stare a fiacareia din tierile ei, a emisu marinimosulu nostru monarchu diplom'a din 20. Oct. si trasu consecintiele din ea in patentele din 26. Fauru 1861 spre a delaturá pentru Austri'a orice dualismu pentru totudéuna. Inticlesulu fundamentalui constitutionale, ce s'a datu intregului imperiu prin diplom'a din Octombrie a fostu si unitatea sestemului gubernarei in monarchia intréga. Pe temeiu acestui sestetu de unitatea statului au pasit in oficiu barbatii, chiamati de Mari'a S'a imperatulu la trebile cele mai inalte a le gubernementului pentru Ungaria.

Inse spre durere se arata indata ca barbatii de statu, pe carii era datin'a a'i numi „guberniulu ungurescu“ se lasara a se conduce de tendintiele cele dualistice si separatistice si imnorandusi chiamarea au luatu o direptiune, care periclitá tronulu si monarchia. In tierile de dincolo de Laitha capatà anarchia din dí in dí totu mai multu terenu, se organiză in tiéra unu juristitii formale si denegarea dariloru. Terorismului emigratiunei si alu eleminteloru revolutionarie contrarie Austriei le sucesa a esoperá alegerea ómeniloru loru in comitetele comitatelor. Partit'a returnatória capatà o influintia atatu de precumpanitoria la diet'a conchiamata, incatu aceasta spre mare mirarea Europei nu a voit a salutá pe imperatulu cu titulul seu ereditariu „marire (maiestate) regia.“

Diet'a ungurésca e desfiintata. Rescriptulu imperatescu prin care se a decretatu desfiintarea ei, s'a emis pe temeiu diplom'i din Octombrie si a patentelor din Fauru si cu provocare apriata la ele. Barbatului de statu, acarui contrasemnatura o pórta rescriptulu, e concrediuta suprem'a conducere a trebiloru gubernementali in Ungaria.

A fostu dara lucern justificatu pe deplinu, daca din acelu tempu se au nutritu dincóce de Laitha (in Vien'a) sperantia, cumuca se a pus odata capetu politicei celei dualistice si cu döue feje. Si in Ungaria, sperara multi aceasta; vedi bine acolo cunoscere ómenii personele si impregiurarile mai luminat si chiaru, dar si chiaru pentruca le cunoscéu mai

bine, nu puteau intielege multi dintre adeveratii patrioti din Ungari'a, cumu se aru puté castigá unu resultatul indestulitoriu, de intielesulu statoritu de inaltiatulu imperatu, fara de a reorganizá de totu autoritatile ungare centrali din Vien'a si din Buda-Pest'a. Cumuca aceste indoiele nu au fostu neintemiate, despre aceasta dau testimoniu intemplarile din tempulu decursu dela desfintarea dietei pana in clipit'a de facia.

Si cumu stamu astadi in Ungari'a? Mai multu de catu orisicandu e respondita in imperiu opiniunea, ca politic'a supremelor organe gubernementali ungare stă in contradicere batatoria la ochi, ba chiaru in lupta invederata cu parerile ministeriului imperiale, apoi cumuca monarchulu se intorce dela fundamentulu constitutionale, ce 'lu a creatu insusi din propri'a convingere si din liber'a s'a decisiune, precum si ca la locurile mai inalte aru avé trecere nisce influintie puternice in direptiune dualistica. In foile straine se descrie in diferite colori lupt'a ce se dice ca aru esiste in ministeriu in privint'a politicei interne.

Nu se poate negá, ca aceasta nefericita stare a lucurilor cata se duca acolo, ca se duca in retacire chiaru si poporele din celealte tieri a le monarchiei, si a le nimici sperant'a in constitutiunea, ce s'a datu. E cu neputintia ca se se odichnesca si reptifice opiniunea publica in Austri'a, daca aflam, ca nisce barbati carora li se detera distintiuni inalte in statu, cumu cauta órecumu la Themse si Seine scutintia in contrasistemei de gubernementu statorite de insusi monarchulu loru propriu. Multimea cea mare judeca dupa ceea ce vede; ca-ci ei i lipsesce adesea priceperea de a cautá dupa causele intemplarilor, ce le oserba. Multimea cea mare e dara mai de multe ori, care se seduce prin astufeliu de fapte si se imple de neincredere.

Amici de ai patriei, carii cugeta despre lucruri, cata dara se se unesc in dorint'a, ca in opiniunea si in nesuntiele barbatiloru de statu, conducatori de trebi se incete odata dualismulu, ce vatama demnitatea corónei. Cata se fia chiaru la lumin'a dílei, ca in laintru nnui ministeriu respunditoriu, nu esiste nice o politica diferitora.

Purtatoriloru principiului gubernementale conducatoriu, respicatu serbatoresce si mai de multe ori de catra monarchu, nu le e permisu se'si ocupe pusetiunea loru asfelui ca poporele se pote presupune, cumuca imperatulu Austriei aru urmá o politica diferita de a regelui Ungariei, si că si candu imperatulu Austriei ar stă in lupta cu regele Ungariei.

Partea cea mai mare si cumpantória a poporatiunei din Austri'a a primitu cu multiumita sincera si cu o indestulire plina de bucuria constitutiunea comune, data de monarchulu; constitutiunea a datu aceea, ce a fostu dorint'a si lips'a comune. Cu ce dreptu cutéza cineva a aruncá in lume indicie séu alusiuni ca: imperatulu, in locu de a'si aratá aplecarea s'a parintésca catra poporele, acaroru credititia s'a aratatu stralucita in tempurile cele grele, ar preferi a favora o politica, — care in consecentie ei cele din urma amenintia a ne duce in direptiunea lui 14. Prieru 1849?

E o necuviintia mare, ca asfelui de presimturi necurate credu a 'si aflá nutrementulu in procederea unoru organe inalte gubernementali, cari se chiamara a conduce trebile statului pe temeiul diplomei din Optembre si alu patentelor din Fauru. Timpulu ne mana din napoi, ear' Austri'a va face bine daca 'si va aduce aninte de proverbiu, ca unu imperiu sfasiétu in sine insusi, va remané desiertu.

Deci unitate in aptivitatea constitutionale a guberniului! Unitate in organele cele mai inalte de dincóce si de dincolo de Laitha: aceasta e ce avemu dreptu a o pretinde dela barbatii nostrii conducatori de statu! Guberniulu are de dorint'a de a delaturá cu energia tóte piedecile, cari ar fi contra realisarei acestei unitati, fia ele pedece principiari, or personali. Politic'a dualismului e cu putintia intru unu statu absolutu, de si nu fara de perile si neajunse; dar in statulu constitutionale ea e o anomalia, care 'si aru resbuná catu de curundu."

Pana aci articlulu Dunarenei.

Oare ce se dicemu noi la aceasta? *

Faptele politice ce ni se infacióedia dincolo de Laitha dela intrarea Dului Schmerling in ministeriu nu ni se vedu a ne poté permite, ca noi sa consideram aceasta mustrare a gazetei ministeriali de óre care aptu de statu, care aru fi tientitu spre a creá dincóce de Carpati earasi sisteme de statu, séu a atrage pe altii in atari.

Pe noi ne a invatiatu esperint'a se damu vorbeloru preciul ce'lui merita pana nu se prefacu in fapte. Dar' daca totusi limb'a cea deschisa si determinata a „Gazetei Dunarene" ar fi intru adeveru semnalulu la tragerea intru o direptiune contraria celei de pana acumu, atunci cunoscandu programulu celu antinatiunalu alu semioficialei, nu ne vine nice decat a sari din piele pentru ea ministeriulu de statu aru fi datu in cearta pe viétia si pe móre cu cancelari'a ungara. Or Scylla, or Charybdis, daca nu mai e scapare, e pentru fratii nostri din Ungari'a totu atata. Alt'a aru fi, candu amu vedé principiele legilor fundamentali de statu introduse in viétia cu tóte consecintiele, ce aru urmá din ele, candu se aru esplicá asia, precum cere spiritulu umanitatei si alu dreptatei, nemisticante prin programe ministeriali ascunse in ideile desvoltate de óre care organu semiofiosu. Representanti'a cea adeverata a popórelor in distingerile loru natiunali e singurulu midiulocu de a indestuli dorintiele celor, ce au fostu si sunt stilpu neclatitu intru susutienerea statului si a demnitatei lui.

Sciri diferite.

— In 4. ale l. c., senatorulu comunale din Vien'a cu numele Biebler a fostu priimitu de inaltiatulu imperatu in adiintia privata, spre a substerne o petitiune, acoperita cu 2500 de subscriptiuni din partea alegatorilor din Vien'a pentru amnestiarea jurnalistilor si redactorilor din tóte tierile imperiului. Mari'a s'a imperatulu, dupa ce a ascultatu intregu cuprinsulu petitiunei, ce era se se puna la pólele tronului, a binevoitu a respunde ca nu poate priimi suplic'a si nu poate dà o amnistia generale in cause de tipariu, ci fiacarui'a i e concesu a cere indurarea imperatésca eara monarchulu, daca voru cere respectivii, va intinde graci'a s'a asupra loru. Senatorulu cuteză a adauge, ca intru unu periodu că si celu de facia e greu a gasi mesur'a pana unde se poate estinde pres'a si cumea elu cunoscandu pe mai multi din cei judecati, scie cu securitate ca au facutu criticele asupra guberniului numai din patriotismu. Imperatulu a binevoitu apoi a dice, ca voint'a s'a imperatésca a facutu pres'a libera si de aceea de buna sama nu are nimica in contra daca se discutéza mesurele guberniului intru unu modu modestu, numai sa nu se traga in tina fara de nice unu cumpatu orce dispusetiune a guberniului. Pote se fia dreptu ca unii lucra din patriotismu, dar' aceea inca e constatatu, cumea unii au si alte motive, nu numai convingerea personale. A treia óra mai vorbi senatorulu pentru scriitori, car' inaltiatulu imperatu i respunse si acumu, cumea de voru cere respectivii elu nu 'si va retrage indurarea s'a imperatésca.

— In „Ost und West" Nr. 15. cetimur urmatorele: Asupra sórtei Ardealului se pare a capatá biurocratia sasa la locurile decidatorie totu mai multa influintia. Ei se sumetiescu că si candu in fundulu regiu aru locui poporu sasescu, si acesta aru fi destinat de provedintia spre a eschide pe orcare alta natiunalitate, dela participarea din tóte drepturile politice.

Pe lunga tóta recunoscerea politica a egalei indreptatiri, sigilata cu cuventulu imperatescu, se facc cu ea pe pamantul regiu bataia de jocu.

In distriptulu Brasovului si in scaunulu Sibiului, Romanii nice dupa diplom'a din Optembre nu au luatu nice cata parte din benefacerile constitutiunei, ca-ci loru la restauratiunea oficielor celor noue, nice nu li se a iertatu sa exercite dreptulu de alegere. Ear' protestele loru ambla pribegieanca si pana astadi fara nice o mangaiere. Autoritatile constituite asfelui fara de lege, nu perdu nice o ocasiune spre a face pe romani se simta si mai tare amaratiunea sortei loru. Pana candu va inadusi inimile acestu aeru nadufosu?

E D I C T U.

Din partea sedriei generale a Districtului Naseudu ca judecatorie comerciala se face de comunu cunoscutu, cumca firm'a de negotiacione diversa a lui Buzesco Cristofu din Rodna a aratatu aici incetarea solvirei creditorilor sei, si că ea asternandu consemnarea peste active si pasive a cerutu a se ordiná pertractarea inpacuitóre. — Dupa ce s'au finit prescrisia pertractare oficioasa, se provoca toti creditorii, cari isi potu forma la acesta firma veru din ce temei legiuinu vreo pretensiune, că se asterna pre acesta cu atatu mai sigura pana in 30. Augustu a. c la subinsemnat'a judecatoria, pentru si la din contra voru avé daunele, cari voru rezultá din intardiere, numai siesi de ale adscrie. —

Din siedinti'a sedriei generale a districtulu:

Naseudu, 28. Juliu 1862.

3-3